

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 11 februari 2025 *

”Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar rörande produktionen av covid-19-vacciner – Underförstått avslag på ansökan om tillgång till handlingar – Uttryckligt beslut antaget sedan talan väckts – Anledning saknas att döma i saken”

I mål T-178/24,

Corinne Reverbel, Dému (Frankrike), företrädd av advokaten D. Protat,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av M. Burón Pérez och K. Herrmann, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordförande P. Škvařilová-Pelzl (referent) samt domarna G. Steinfatt och R. Meyer,

justitiesekreterare: V. Di Bucci,

följande

Beslut

- 1 Sökanden, Corinne Reverbel, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens underförstådda beslut av den 7 februari 2024 om avslag på hennes bekräftande ansökan om tillgång till ett antal handlingar av den 15 december 2023 (nedan kallat det angripna beslutet).

* Rättegångsspråk: franska.

Bakgrund till tvisten och omständigheter som inträffat efter det att talan väckts

- 2 Den 1 mars 2023 ingav sökanden, med stöd av artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), en ansökan om tillgång till ett antal handlingar rörande produktionen av covid-19-vacciner.
- 3 Kommissionen besvarade denna begäran den 30 november 2023.
- 4 I detta svarsbeslut underrättade kommissionen sökanden om att den hade identifierat en handling som omfattades av hennes ansökan. Det rörde sig om en bedömningsrapport från Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) av den 25 november 2021 (nedan kallad EMA:s rapport).
- 5 Vidare beviljade kommissionen sökanden delvis tillgång till EMA:s rapport, eftersom det enligt kommissionen var omöjligt att lämna ut den i dess helhet på grund av de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs, för det första, i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, för det andra, i artikel 4.2 första strecksatsen i denna förordning och, för det tredje, i artikel 4.2 tredje strecksatsen i nämnda förordning. Dessa undantag avser, för det första, skyddet för den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, för det andra, skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inbegripet immateriella rättigheter, och, för det tredje, skyddet för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.
- 6 Genom skrivelse av den 15 december 2023, som registrerades av kommissionen den 18 december 2023, ingav sökanden en bekräftande ansökan enligt artikel 7.2 i förordning nr 1049/2001 med en begäran om omprövning av kommissionens ståndpunkt.
- 7 Genom e-postmeddelande av den 17 januari 2024 meddelade kommissionen sökanden att hon inte kunde få något svar på sin bekräftande ansökan inom den frist på 15 dagar som föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1049/2001. Denna frist löpte ut samma dag. Enligt kommissionen hade nämligen de uppgifter som var nödvändiga för att göra en fullständig analys ännu inte samlats in vid denna tidpunkt.
- 8 Genom e-postmeddelande av den 7 februari 2024 underrättade kommissionen sökanden om att den inte kunde besvara hennes bekräftande ansökan, eftersom interna samråd pågick och eftersom kommissionen, med hänsyn till den begärda handlingens ursprung, enligt artikel 4.4 i förordning nr 1049/2001 även behövde samråda med tredje parter.
- 9 Sökanden väckte förevarande talan den 2 april 2024.
- 10 Den 4 juni 2024 antog kommissionen, som svar på sökandens bekräftande ansökan, ett uttryckligt beslut på grundval av artikel 8.1 i förordning nr 1049/2001 (nedan kallat det uttryckliga bekräftande beslutet). Genom detta beslut beviljade kommissionen sökanden en mer omfattande delvis tillgång till EMA-rapporten.
- 11 I det uttryckliga bekräftande beslutet angav kommissionen att det inte var möjligt att ge fullständig tillgång till EMA:s rapport, med hänsyn till de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4.1 a tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 och i artikel 4.1 b i samma förordning, vilka avser dels skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella

förbindelser, dels skyddet för den enskildes privatliv och integritet. I detta beslut bekräftade kommissionen dessutom att den inte innehade någon annan handling som kunde antas motsvara beskrivningen i ansökan av den 1 mars 2023 (se punkt 2 ovan).

- 12 17 juni 2024 ingav kommissionen en begäran om att tribunalen ska fastställa att anledning saknas att döma i saken.

Parternas yrkanden

- 13 Sökanden har i sin ansökan yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara den angripna rättsakten.
- 14 I sin begäran om fastställelse av att det saknas anledning att döma i saken har kommissionen yrkat att tribunalen ska
- fastställa att ändamålet med förevarande talan har förfallit och att det därmed saknas anledning att döma saken, och
 - förplikta vardera parten att bära sina kostnader.
- 15 I sitt yttrande över kommissionens begäran om fastställande av att det saknas anledning att döma i saken har sökanden yrkat att tribunalen ska avslå denna begäran och bekräftat att hon fortfarande yrkar att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras.

Rättslig bedömning

- 16 Det framgår av artikel 130.2 och 130.7 i rättegångsreglerna att en rättegångsdeltagare kan ansöka om att tribunalen ska fastställa att ändamålet med talan har förfallit och att det inte finns anledning att döma i saken.
- 17 Kommissionen har begärt att tribunalen ska fastställa att ändamålet med talan har förfallit och att det inte finns anledning att döma i saken. Tribunalen anser att handlingarna i akten ger ett tillräckligt underlag för att pröva kommissionens begäran utan vidare handläggning.
- 18 Det ska erinras om att enligt domstolens fasta praxis får saken i målet inte ha förfallit innan domstolsavgörandet meddelas, och en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad måste också bestå fram till denna tidpunkt, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i målet. Detta förutsätter att utgången av talan kan medföra en fördel för den som har väckt den (dom av den 4 september 2018, ClientEarth/kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 43).
- 19 I förevarande fall avslag kommissionen delvis sökandens ansökan om tillgång till handlingar av den 1 mars 2023, genom det ovan i punkt 3 nämnda beslutet av den 30 november 2023. Till följd av detta beslut ingav sökanden en bekräftande ansökan.
- 20 Det är ostridigt att kommissionen antog det uttryckliga bekräftande beslutet efter det att förevarande talan hade väckts. Genom detta beslut beviljade kommissionen en mer omfattande delvis tillgång till EMA:s rapport och bekräftade i övrigt uttryckligen avslaget på sökandens bekräftande ansökan.

- 21 Vad för det första gäller det uttryckliga avslaget på den bekräftande ansökan, ska det erinras om att en institution, genom att anta ett uttryckligt beslut om avslag på en bekräftande ansökan om tillgång till handlingar, återkallar det underförstådda beslutet att avslå denna ansökan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkterna 88 och 89, dom av den 2 juli 2015, Typke/kommissionen, T-214/13, EU:T:2015:448, punkt 37, dom av den 26 mars 2020, ViaSat/kommissionen, T-734/17, ej publicerad, EU:T:2020:123, punkterna 16 och 17, och dom av den 29 september 2021, AlzChem Group/kommissionen, T-569/19, EU:T:2021:628, punkt 27).
- 22 Detta återkallande av den angripna rättsakten innebär, med hänsyn till dess retroaktiva karaktär (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 april 1997, de Compte/parlamentet, C-90/95 P, EU:C:1997:198, punkt 35), att föremålet för talan inte har förfallit (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkterna 48 och 49, dom av den 4 september 2018, ClientEarth/kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 45, och dom av den 21 januari 2021, Leino-Sandberg/parlamentet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 33).
- 23 I ett sådant fall kan prövningen av en talan mot ett underförstått beslut varken motiveras av syftet att undvika att den påstådda rättsstridigheten upprepas eller av syftet att underlätta en eventuell skadeståndstalan, eftersom dessa syften kan uppnås genom en prövning av en talan mot det uttryckliga beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 december 2010, Ryanair/kommissionen, T-494/08–T-500/08 och T-509/08, EU:T:2010:511, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 24 I förevarande fall innebar antagandet av det uttryckliga bekräftande beslutet, i den del det innebar avslag på sökandens ansökan, att det angripna beslutet delvis återkallades. Detta beslut medförde således att föremålet för förevarande talan, det vill säga yrkandet om ogiltigförklaring av sistnämnda beslut, förföll.
- 25 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument avseende det uttryckliga avslaget på hennes bekräftande ansökan.
- 26 Sökanden har hävdat att det uttryckliga avslaget på hennes bekräftande ansökan är ogiltigt och saknar verkan och att det följaktligen inte kan göras gällande mot henne, detta på grund av den onormalt långa handläggningstid som föregick beslutets antagande.
- 27 Det ska i detta hänseende påpekas att det delvisa avslaget på sökandens ansökan med nödvändighet påverkar hennes situation, eftersom hon till följd av detta avslag inte har fått tillgång till de aktuella handlingarna.
- 28 Även om det antas att sökanden skulle anses bestrida lagenligheten av det uttryckliga avslaget på hennes bekräftande ansökan och att denna eventuella rättsstridighet kan påverka frågan huruvida avslaget kan göras gällande, kan sökandens argument under alla omständigheter inte godtas.
- 29 Vad för det första gäller antagandet av ett uttryckligt bekräftande avslagsbeslut efter det att de svarsfrister som föreskrivs i artikel 8 i förordning nr 1049/2001 hade löpt ut, har domstolen nämligen slagit fast att om en institution inte iakttar de svarsfrister som föreskrivs i nämnda artikel, är denna institution skyldig att, även för sent, lämna ett motiverat svar på den berördes ansökan. Domstolen har även slagit fast att den berörda personen i ett sådant fall, i enlighet med artikel 8.1 och 8.3 i förordning nr 1049/2001, kan använda sig av två typer av förfaranden. Den

berörda personen kan dels inge ett klagomål till Europeiska ombudsmannen i enlighet med artikel 228 FEUF, dels väcka skadeståndstalan vid tribunalen enligt artikel 340 FEUF för att erhålla ersättning för en eventuell skada som orsakats av att svarsfristerna inte har iakttagits (dom av den 14 juli 2016, *Sea Handling/kommissionen*, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkterna 85–87).

- 30 Tribunalen konstaterar följaktligen att åsidosättandet av de frister som föreskrivs i artikel 8 i förordning nr 1049/2001 saknar betydelse för det uttryckliga bekräftande beslutets lagenlighet.
- 31 För det andra, vad gäller antagandet av ett beslut om återkallande efter en orimlig tidsfrist, är det riktigt att ett retroaktivt återkallande av en rättsstridig förvaltningsrättsakt som gett upphov till rättigheter enligt rättspraxis måste ske inom en rimlig tidsfrist (se dom av den 16 december 2010, *Athinaïki Techniki/kommissionen*, C-362/09 P, EU:C:2010:783, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 32 Det angripna beslutet, som är ett beslut om avslag på sökandens begäran, utgör emellertid inte en rättsakt som skapar rättigheter i förhållande till henne. Den ovan i föregående punkt nämnda rättspraxisen saknar följaktligen betydelse i förevarande mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2010, *Athinaïki Techniki/kommissionen*, C-362/09 P, EU:C:2010:783, punkt 60).
- 33 Villkoret att en rättsakt endast får återkallas om den är rättsstridig är dessutom tillämpligt på områden där det ska undvikas att ett sådant återkallande gör det möjligt för en institution att undgå all domstolsprövning av sitt handlande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2010, *Athinaïki Techniki/kommissionen*, C-362/09 P, EU:C:2010:783, punkterna 68–71, och dom av den 11 juli 2013, *BVGD/kommissionen*, T-104/07 och T-339/08, ej publicerad, EU:T:2013:366, punkt 80). Antagandet av ett uttryckligt bekräftande beslut medför emellertid inte någon sådan risk. Tvärtom gör den det möjligt för sökanden att få kännedom om skälen till det avslag som institutionen har riktat mot denne.
- 34 Sökanden har följaktligen inte längre något berättigat intresse av att få det underförstådda avslaget på hennes bekräftande ansökan om tillgång till handlingar ogiltigförklarat, eftersom detta underförstådda beslut senare bekräftades genom ett uttryckligt avslagsbeslut.
- 35 För det andra, vad gäller den vidare partiella tillgång till EMA:s rapport som kommissionen har beviljat, ska det erinras om att enbart den omständigheten att tillgång beviljas till de omtvistade handlingarna till följd av ett avslag på en ansökan, utan att institutionen, genom att uttryckligen återkalla beslutet, erkänner sitt misstag, inte kan betraktas som ett återkallande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 april 2020, *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/kommissionen*, C-560/18 P, EU:C:2020:330, punkterna 72–75, och dom av den 22 mars 2018, *De Capitani/parlamentet*, T-540/15, EU:T:2018:167, punkterna 31–33).
- 36 Den omständigheten att de angripna besluten har upphört att gälla efter det att talan väckts medför inte i sig en skyldighet för tribunalen att fastställa att det saknas anledning att döma i saken på den grunden att ändamålet med talan har förfallit eller att det vid tidpunkten för domens avkunnande saknas ett berättigat intresse av att få saken prövad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2007, *Wunenburger/kommissionen*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 47, dom av den 4 september 2018, *ClientEarth/kommissionen*, C-57/16 P, EU:C:2018:660,

punkt 45, dom av den 21 januari 2021, Leino-Sandberg/parlamentet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 33, och dom av den 20 juni 2024, EUIPO/Indo European Foods, C-801/21 P, EU:C:2024:528, punkt 59).

- 37 Sökanden kan således anses fortfarande ha ett berättigat intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras i samband med en eventuell skadeståndstalan, eftersom det var först vid tidpunkten för antagandet av det uttryckliga bekräftande beslutet som hon beviljades mer omfattande delvis tillgång till EMA:s rapport.
- 38 En sökande kan följaktligen inte anses ha styrkt att denne har ett berättigat intresse av att få saken prövad enbart genom att åberopa en möjlighet att denne i framtiden skulle komma att väcka talan om skadestånd, utan att anföra konkreta uppgifter beträffande rättsstridighetens konsekvenser för dennes situation och arten av den skada som denne påstår sig ha lidit och som en skadeståndstalan skulle syfta till att ersätta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 april 2020, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/kommissionen, C-560/18 P, EU:C:2020:330, punkt 74, och beslut av den 28 september 2021, Airoidi Metalli/kommissionen, T-611/20, ej publicerat, EU:T:2021:641, punkterna 68 och 69).
- 39 I förevarande fall har sökanden emellertid inte anfört någon sådan konkret uppgift.
- 40 Följaktligen har sökanden inte rätt att motsätta sig att talan avvisas på den grunden att ett eventuellt konstaterande av att det angripna beslutet är rättsstridigt skulle göra det möjligt för sökanden att i efterhand väcka skadeståndstalan i syfte att få ersättning för den skada som hon anser sig ha lidit till följd av detta beslut.
- 41 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att ändamålet med förevarande talan har förfallit och att det inte längre finns anledning att döma i saken.

Rättegångskostnader

- 42 Enligt artikel 137 i rättegångsreglerna ska tribunalen besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt i mål där det saknas anledning att döma i saken.
- 43 Med hänsyn till omständigheterna i målet beslutar tribunalen att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken**
- 2) Corinne Reverbel och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 11 februari 2025

Justitiesekreterare
V. Di Bucci

Ordförande
Škvařilová-Pelzl